

WILHELM HANSEN
EDITION

No. 873.

SINDING

SYLVELIN

SYLVELIN

OG

UND

ANDRE VISER.

ANDRE LIEDER.

Op. 55.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.
...
WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

WILHELM HANSEN EDITION.

SYLVELIN | SYLVELIN

OG

UND

ANDRE VISER.

ANDRE LIEDER.

MUSIK

VON

CHRISTIAN SINDING.

Op. 55.

Deutsche Übersetzung von Dr. WILH. HENZEN.

(Dansk Oversættelse ved *Gustav Hetsch*.)

Nr.	Nr.	Nr.
1. Sylvelin.	1. Sylvelin.	1. Sylvelin.
2. Mitt hjarta.	2. Mit Hjærte.	2. Mein Herz.
3. Du skog, som bøygjer deg imot.	3. Du Skov, som bøjer dig imod.	3. Der Wald.
4. Attersyn paa Livet.	4. Tilbageblik paa Livet.	4. Rückblick.
5. Leit etter livet og liv det!	5. Led efter Livet og lev det!	5. Liebe das Leben!
6. De gjeng tebakar.	6. Det gaar tilbage.	6. Rückgang.
7. Dei segja no.	7. De siger nu.	7. Trost.
8. Den tyngste Sorg og Møda.	8. Den Sorg, der bitrest svider.	8. Die tiefste Qual.
9. Ute i verdi.	9. Ude i Verden.	9. Die Knechte.
10. Vantru, tvil og tunga tankar.	10. Mistro, Tvivl og tunge Tanker.	10. Mistran, Zweifel und Bedenken.
11. Modersmaalet.	11. Modersmaalet.	11. Muttersprache.
12. Fedralandssong aat Ungdomen.	12. Fædrelandssang til Ungdommen.	12. Vaterländisches Lied für die Jugend.

EIGENTHUM DES VERLEGERERS FÜR ALLE LÄNDER.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.
WILHELM HANSEN, MUSIK-VERLAG.

WILHELM HANSEN EDITION.

Sylvelin.

Sylvelin.

Vetle Vislie.

Sylvelin.

Christian Sinding, Op. 55. I.

Andantino.

Aa,
Aa,

glissando
p
dolce

Syl - ve - lin, Gud deg sig - ne kvar e - vi - ge Liv - sens Stund.
 Syl - ve - lin, Gud dig sig - ne hver e - vi - ge Liv - sens Stund,
 Syl - ve - lin, seg - ne Gott Dichauf Er - den zu je - der Stund!

Dei Au - go blaa, dei ljo - se Kinn, Din rau - de Munn... Som
 di - ne Øj - ne blaa, din ly - se Kind, din rø - de Mund... som
 Dein Aug' ist blau, Dein Antlitz licht und roth Dein Mund. Wie

Sol o - ver al - le Hei - mar, Som Dag et - ter lan - ge Natt,
 Sol o - ver he - le Byg - den, som Dag ef - ter Nat - ten lang
 Son - nen - schein auf den Fel - dern, Des Mor - gens nach lan - ger Nacht

Ly - ste du y - ver min tun - ge Hug, Og Vet - ti dei von - de batt!
 ly - ste du o - ver mit tun - ge Sind og o - ver min Vej saa trang.
Hast Du er - h llt mir den dunklen Sinn, mich Trauri - gen froh gemacht.

Syl - ve - lin, Syl - ve - lin, for deg eg bed, For deg og for alt ditt
 Syl - ve - lin, Syl - ve - lin! Fordig jeg be'r, for dig og for alt dit
Syl - ve - lin, Syl - ve - lin! Alln chtlich schl ss' ich in mein Gebet Dich

V el,
 V el,
 ein.

Gud sig - ne deg al - le Da - gar, Du
 Gud sig - ne dig al - le Da - ge! Du
Gott seg - ne Dich al - le Ta - ge, Er

hev so rein ei Sj el!
 har saa ren en Sj el.
weiss: Dein Herz ist rein.

Mitt hjarta.

Mit Hjærte.

A. O. Vinje.

Mein Herz.

Non troppo lento.

Christian Sinding, Op. 55. II.

Mitt hjar - ta hev vo - re i li - vetsstrid og mangt eit saar hev det fen - ge;
 Mit Hjær - te har væ - ret i Li - vetsStrid og mangt et Saar blevdet gi - vet,
 Mein Herz hat gæ - stan - den im Le - bensstreit und man - chen Schlag hin - gæ - nom - men.

det laag sjukt og saart i so mang ei rid, men en - daa det hev til den - ne
 thi dets Skæb - ne var det ej god og blid, og dog er det ind - til den - ne
 Sein Schicksal war lau - ter Fæind - sæ - lig - keit und doch ist es bis zu die - ser

tid fraa lei - ken med li - vet gjen - ge. Men ær paa ær et - ter saar paa
 Tid vel slup - pet der fra med Li - vet. Men Ar paa Ar fra Aar til
 Zeit mit dem Le - ben da - von gæ - kom - men. Doch Narb' um Narb' in der Jah - re

saar der er paa kvar ei - nast si - da, og upp dei brjo - ta kvar
 Aar der sid - der af hver en Vun - de; de bry - der op hver en
 Lauf, Die zu - gen von man - cher Wun - de, Die brø - chen in jæg - li - chem

più agitando
p cresc.
 Tempo I.

e - vig vaar, naar lau - vet spret - ter og i - sen gaar og gau - ken gje - ler i
 e - ne-ste Vaar, naar Lø - vet sprin-ger, og I - sen gaar, og Gø - gen kuk - ker i
Früh - ling auf, Wenn das Eis zerschmilzt und es grünt da-rauf Und der Ku - kuk bringt frohe

li - da. Men blo - mar, blö - ma i des - se ær, og blö - man-de blom er
 Lun - de. Men Blom-ster af dis - se Ar der gror: de Taa - rer i Nat - te -
Run - de. Doch Blu - men ent-sprössen der Nar - ben Spur, Wenn Thrä - nen sie heim-lich be -

taa - ret. Det so - leis og - saa med jor - di er: naar regn og dogg ho fraa
 stun - den. Saa gaar det jo og med vor Her - res Jord: Naar Reg - nen ned fra sin
 gos - søn. So geht es ja auch mit Got - tes Na - tur: Wenn Re - gen - wet - ter vom

him - len fær, so vek - sa blo - mar i saa - ret.
 Him - mel for, saa vok - ser der Blom-ster i Vun - den.
Him - mel fuhr, lässt Blu - men aus Wun - den sie spros-sen.

Du skog, som böygjer deg imot.

A. O. Vinje.

Du Skov, som bøjer dig imod.

Der Wald.

Andantino.

Christian Sinding. Op. 55. III.

The piano introduction is in G major and 3/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The music features a series of chords in the right hand, with a prominent triplet of eighth notes in the first measure. The left hand provides a steady accompaniment with quarter notes and eighth notes. The piece is marked 'p' (piano).

The first system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in G major and 3/4 time, with lyrics in Norwegian, Danish, and German. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand. The piece is marked 'p' (piano).

Du skog, som böy - gjer deg i - mot og kys - ser den - ne svar - te
 Du Skog, som bøj - er dig i - mod og kys - ser den - ne sor - te
 Du beugst, o Wald, Dich nie - der - wärts Und küs - sest je - ne schwarze

The second system shows the vocal line and piano accompaniment. The vocal line is in G major and 3/4 time, with lyrics in Norwegian, Danish, and German. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a simple bass line in the left hand. The piece is marked 'p' (piano).

aa, som gre - ver av di hjar - te - rot og
 Flod, der gna - ver paa din Hjær - te - rod og
 Flut, Die na - gend frisst Dein Wur - zel - herz Und

ned i fan - get vil deg faa, - lik deg eg mang ein mun - de
 su - ger af dit Hjør - te - blod. Som dig saa man - gen Mand jeg
 saugt und trinkt von Dei - nem Blut. Wie Dich hab' Man - chen ich ge -

sjaa, og al - ler - helst i liv - sens vaar, at
 saa, og al - ler - helst i Li - vets Vaar, der
 kannt, Der Lenz und Lust im Her - zön trug Und

han den han - di kyss - te paa, som slog hans ver - ste hjar - ta - saar.
 just den Hand har kys - set paa, som slog ham dy - best Hjør - te - saar.
 den - noch küss - te je - ne Hand, die ach! ihm tief - ste Wun - den schlug.

Attersyn paa Livet.

A.O. Vinje.

Tilbageblik paa Livet.

Rückblick.

Christian Sinding, Op. 55. IV.

Andante.

p dolce *pp* *cresc.*

Eg
Jeg
Der

ten-kjer paa so mange in slok-nad dag, og lik-som sky og skodd for vin-densdrag, so
tæn-ker paa den Tid, jeg har for-spildt, og som en Stormsky dri-ves frem saa vildt, hver
Zeit, die ich ver-scherzte, denk' ich jetzt Und wie der wil-de Sturm die Wol-ke hetzt, So

p

ga-mall daar-skap gje-nom min-net ja-gar. Det
gam-mel Daar-skab gjen-nem Min-det ja-ger. Det
ja-gen durch den Sinn mir al-te Sün-den. Das

godt eg stun-dom gjor - de daa og daa, er her og der ein flekk af him-lens
 godt, jeg stun-dom gjor - de i det Smaa, er hist og her og her et Glimt af
Gu - te, das ich übt' in That und Wort, Das gleicht den blau - en Him-mels - fle - cken

blaa, som fram i - gje - nom skod - de - hei - men da - gar. Eg frisk - nar
 Him - lens Blaa, der vi - ser at bag Taa - ger - ne det da - ger. Jeg le - ver
 dort, Die hin - ter trü - bøm Ne - bel Tag ver - kün - den. Ich le - be

upp og kjen - ner meg som ny. Men so i vil - le jag kjem
 op og fø - ler mig som ny. Men at - ter ja - ger frem den
auf und füh - le mich wie neu, Doch wie - der jagt das Schwarzge -

agitatando
poco rit.
p molto cresc.

at - ter sky, og him - lens blaa for meg vert at - ter bur - te. Det graa - nar
 sor - te Sky, og Him - lens Blaa maa at - ter brat for - svin - de. Det graa - ner
wölk vor - bei Und wie - der muss das Him - mels Blau ver - schwinden. Wie dü - ster

kring meg, og eg fry - ser bleik, det bit i brin-ga, at eg var so veik,
om mig. Jeg blir kold og bleg, -et Stik i Hjærtet! Ak, jeg er saa veg!
wird's, wie bin ich kalt und bleich! Ein Stich im Her-zen! Ach! ich war so weich!
poco rit.

dim. poco a poco

Meno mosso.

at slik i stri - den min eg syn - de tarv-te. Aa
Hvi lod jeg mig i Syn-dens Læn - ke bin-de! At
Und liess mich von der Sün - de Fæs - seln bin-den. An

ritard.

min-nast hat og harm er sjukt og saart. Det da - gar upp og la - ger seg til klaart; og
min-des Had og Harmgør sygt mit Sind. Det kla - rer op med mun-ter Sommer-vind, og
Weh und Harm zu den-ken, macht mich krank. Nun a - ber tagt es plötz-lich, Gott sei Dank! Ich

Tempo I.

sky og skodd som røyk til him-mels fa - ra, og al - le dei, eg el - skad,
Taagens Slør som Røg til Him - len fa - re; og al - le de, jeg el - sked,
seh' des Nebels Rauch von hin - nen ja - gen. Und al - le, die ich lieb - te,

sti - ga fram fraa blaa - e djup ved myr - ke sky - ar - tram
 sti - ger frem fra Him - lens Blaa ved Sky - ens mør - ke Bræm
 tre - ten vor Aus blau - em Grund in schwarzem Wol - ken - flor

og paa dei gam - le spurs - maalkjær - legt sva - ra.
 og paa de gam - le Spørgs - maalkjær - ligt sva - re.
 Und ge - ben hold Be - scheid auf al - te Fra - gen.

Dei da - le ned og lei - ka til og fraa og med den gam - le
 De da - ler ned og le - ger, fler og fler og med den gam - le
 Sie sen - ken sich her - ab in süs - sem Spiel, Den Blick auf mich ge -

pp

el - sken paa meg sjaa, og kvis - kra til meg um dei gam - le
 Æm - hed paa mig ser, og hvi - sker til mig om de gam - le
 wandt voll Mit - ge - fühl Und flü - stern trau - lich von ver - gang - nen

ti - der. Det hei - le liv kjem att i sol - blank dag med
 Ti - der. Mit he - le Liv staar der i sol - blank Dag med
 Stun - den. Mein Le - ben seh' ich klar wie Ta - gæs - licht, Der

The first system of the musical score consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of two flats. The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment features a left hand with a steady bass line and a right hand with chords and moving lines. A fermata is placed over the final note of the vocal line.

tung - sinn i sit fa - gre and - lits - drag. Der sött um
 Tung - sind i sit Aa - syns fa - gre Dag. Saa sødt at
 Schwer - muth Zug im schö - nen An - gæs - sicht - Wie süss, zu

The second system continues the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same format as the first system. The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment includes a fermata over the final note of the vocal line.

en - daa det i hu - gen svi - - - der.
 min - des, selv om Hjør - tet li - - - der!
 lei - den an Er - inn' - rungs - wun - - - den!

The third system concludes the musical score. The vocal line and piano accompaniment follow the same format. The lyrics are written below the notes. The piano accompaniment includes a fermata over the final note of the vocal line. The word 'pp' (pianissimo) is written below the piano accompaniment. A double bar line is at the end of the system.

Leit etter livet og liv det!

L. Eskeland.

Led efter Livet og lev det!

Liebe das Leben!

Christian Sinding, Op. 55. V.

Con fuoco.

Leit et-ter li - vet og liv det!
 Led ef-ter Li - vet og lev det!
 Lie - - be das Le - ben und leb' es!

f
con Sed.

Femn det i ful - - la-ste fag - nad og tru.
 Fang det i Far - - ten og fat det i Favn!
 Fang' es im Flu - - gæund halt' es umfasst.

fz

Li - - - vet liv - nar og
 Li - - - vet lys - ner, og
 Le - - - ben leuch - tet, es

ff

luk - - - ka gror, naar kjær - -
 Lyk - - - ken ler, naar Kjær - - lig
 lacht _____ die Lust, Die Lie - - be

leik _____ kys-ser kjær - leik i - gjen,
 hed _____ kys-ser Kjær - lig-hed karsk,
 ko - - - set und küsst Dich ge - sund

naar e - - - vigt
 naar e - - - vigt
 Und e - - - wig

De gjeng tebakar.

Sigurd Tølnes.

Det gaar tilbake.

Rückgang.

Andante.

Christian Sinding, Op. 55. VI.

Rundt-um Fjøl - li Sko - gen
Sko - ven bleg - ner hist paa
Dort am Fels die Föh - ren

bleik - nar, Bek - kjen stilt i Li - i renn;
Fjel - det, Bæk - ken rin - der tyst i Krat.
kran - ken, Still ver - siecht des Ba - ches Flut.

Mak - ti min - kar, Æt - ti veik - nar, Dimt paa Aa - ren El - len brenn.
Mag - ten blev mind - sket, Æt - ten æl - det, Ar - ne - Il - den flak - ker mat.
Macht ward mü - de, Sip - pen san - ken, Auf dem Hærd ver - lischet die Glut.

Gam - le So - go he - ve tag - na, Man - nen gjen - ge still og lut:
 In - gen me - re San - ge kvæ - der, Man - den lu - den - de gaar om.
 Al - te Sa - gen, sie ent - schweben, Män - ner schleichen still um - her:

Hei - le Hug aa ga - mal Fag - na He - ve dött i Da - len
 Li - vets Mod og gam - le Sæ - der dø - de ud og Da - len blev
 Al - te Sit - ten, al - tes Le - ben Star - ben und die Welt ist

ut.
 tom.
 lær.

dim. *morendo*

Dei segja no.

Ivar Aasen.

De siger nu.

Trost.

Andantino.

Christian Sinding, Op. 55. VII.

The piano introduction consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth-note patterns and some trills, while the left hand provides a steady accompaniment with eighth-note chords. The tempo is marked 'Andantino' and the dynamics are 'p' (piano).

Dei seg - ja no, ver - di skal ve - ra so vond, og sant nok det of - ta kan
 De si - ger nu, Ver - den skal væ - re saa ond, og sandt nok, der Ond - skab jo
 Sie sa - gen, die Welt sei voll Bos - heit und Leid, und wohl ist viel Schlechtes dar -

The first system of lyrics is accompanied by a vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand.

fin - nast; men vist - nok me saa - go ei fag - nads - full stund langt of - tar' enn sjöl - ve me
 fin - des; men sik - kert vi hav - de en glæ - de - lig Stund langt ti - e - re, end vi det
 in - nen; Doch si - cher - lich hat - ten wir glück - li - che Zeit Weit öf - ter, als wir uns ent -

The second system of lyrics is accompanied by a vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand.

min - nast. Me tenk ja for kort og ven - ta for stort, og di - fy - re kjen - ne me of - ta skort. —
 min - des. Vi ven - ter for vidt og tæn - ker for lidt, og der - for bli - ver vi snydt saa tidt. —
 sin - nen. Doch oft täuscht das Ziel, Wir haf - fen zu Viel, drum zie - hen wir oft - mals den Kürz - ren im Spiel! —

The third system of lyrics is accompanied by a vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand.

Um en - daa i hei - men er træl - dom og tvang og
 Husk - selv om der hjem - me er Træl - dom og Tvang og
Und herrscht in der Hei - mat auch Knechtschaft und Zwang, Weiss

folk, som for sto - re vil ve - ra, um san - ning og rett ver - te heft i sin gang, og
 Folk, som for sto - re vil væ - re; om Sand - hed og Ret ej maa gaa de - res Gang og
nis sich die Macht zu be - schei - den, Hat Wahr - heit und Recht auch be - schwerli - chen Gang Und

smaa - folk faa skjem - der aa bæ - ra; so sjaa me daa tidt, det teik - nar seg blidt, at
 Smaa - folk har Trængsel at bæ - re; saa sker det saa snart, at Glæ - den blir Gæst, og naar
müs - sen die Ar - men auch lei - den; Eh' man sich's vær - sah; ist Bes - sæ - rung da, Wo am

um - bot vil ko - ma, der alt var for stridt. _____
 Nø - den er størst, saa er Hjæl - pen og næst. _____
gröss - ten die Not, da ist Hil - fe oft nah. _____

Högt upp y - ver al - le dei her - rar - ne smaa er ein med eit star - ka - re
 Saa højt o - ver al - le os Men - ne - sker smaa staar En med et stær - ke - re
 Hoch ü - ber uns Men - schen, ob gross o - der klein, stehet Ei - ner, dess Macht oh - ne

ri - ke. Han læ - ter sit ljus og sin var - me naa til
 Ri - ge. Han la - der sit var - men - de Lys ud - gaa til
 Glei - chen. Er læs - set er - flu - ten des Lich - tes Schein wol

faa - tö - ke folk som til ri - ke. Han giv u - tan skil naar ti - men er til; han
 fat - ti - ge Folk som til Ri - ge. Han gi - ver sin Trøst, hvor han mø - der Brøst, som han
 ü - ber die Ar - men und Rei - chen. Er schickt oh - ne Wahl sei - ner Trö - stung Strahl und

giv si - ne gaa - vor til kven han vil.
 fin - der Ret og som han fø - ler Lyst.
 reicht sei - ne Ga - ben für Al - le zu - mal.

Den tyngste Sorg og Möda.

Ivar Aasen.

Den Sorg, der bitrest svider.

Die tiefste Qual.

Andante.

Christian Sinding, Op. 55. VIII.

Den tyng - ste Sorg og Mö - da Er den, som in - gen ser; Det
Den Sorg, der bit - rest svi - der, er den, som in - gen saa; det
Die tief - ste Qual ist je - ne, Die Nie - mand se - hen kann, Das

ver - ste Mein te grö - da Er det, som in - kje ter. Aa,
vær - ste Ondt, man li - der, er det, man skju - le maa.
ist die herb - ste Thrä - ne, Die im Vær - borg - nen rann. O

sæl er den, som kla - ga fær og ven - tar Hjelp og Raad, Mot
Held den, som kla - ger ud sin Harm og ven - ter Hjælp og Raad!
glück - lich, wer sein Lei - den klagt, Der hofft auf Hilf' und Rat. Weh

den, som löyn-leg dra - ga fær Og aat - tar Spott og Haad.
 Ve den, som stænger for sin Harmog mø - der Spot og Had.
 Dem, der nicht zu spre - chen wagt, Ob Hass und Hohn ihn naht.

Det var ein Draumeg dröym-de, Den Dröy - men var so blid; Slik
 Det var en Drøm, jeg drøm-te, og Drøm - men var saa blid; saa-dan jeg
 Ich träumt' in süs-søm Schlummer Den al - ler-schönsten Traum, Der

Hug-nad hev' eg al - dri kjent fyr i al min Tid. Eg
 al - drig til Mo - de var før i al min Tid. Jeg
 Trost mir gab im Kum-mær, So süs: ich fass' es kaum. Im

dröym - dest paa ein Blom-ster-voll, Og So - li skjein so bjart; Eg
 slum - red paa en Blom-ster-vang, og So - len skin-ned sødt. Jeg
 Son - nenglanz ein Blu-men-land Be - see - ligt durft' ich schau'n. Da

vak - nad paa ein Øy - de - holm, Og Him - me - len vart svart. Den Drau - men lyt eg
 vaag - ned paa en Ø - de - holm, og alt var koldt og dødt. Den Drøm jeg dy - best
 wacht' ich auf an ö - dem Strand Und rings war Tod und Grauh. Des Trau - mes will ich

löy - na Og læ - sa i min Barm; Og trut skal Bar - men teg - ja, Kor
 in - de har gjemt ud - i min Barm, og tro - fast Bar - men ti - er, om den
 pflø - gen Im tief - ster Sæ - le Grund, Ich will ihn trøu - lich hæ - gen, Ob

saart han svel av Harm. I Song skal han faa let - ta seg Og i en Taa - re -
 bri - ste skal af Harm. I Sang den nu sig let - te maa og i en Taa - re -
 auch das Herz mir wund. Ihn kün - det mei - ner Lip - pe Sang Und mei - ne Thrä - ne

flaum. Far - væl, far - væl, du væ - ne Draum, Du alt - for væ - ne Draum!
 strøm. Far - vel, far - vel, du skøn - ne Drøm, du alt - for skøn - ne Drøm!
 kaum. Fahr - wohl, fahr - wohl, du schö - ner Traum, Du all - zu - schö - ner Traum.

Ute i verdi.

Ivar Aasen.

Ude i Verden.

Die Knechte.

Christian Sinding, Op. 55. IX.

Allegretto.

Dei træ - la, - dei træ - la Fraa Mor - gon til Kvæld, ja dei
 De træl - le, de træl - le fra Mor - gen til Kvæld, ja de
 Die Knech - te, die Knech - te durch Ta - ge und Näch - te, die

træ - - - la;
 træl - - - le.
 Knech - - - te,

Dei stræ - va, - dei stræ - va, Det va - rer um Al - der og
 De sli - der, de sli - der, man un - dres kun paa, hvor de
 Die stre - ben, die stre - ben, das wä - h - ret, so lan - ge sie

Æ - - - va;
 gi - - - der.
 le - - - ben.

Dei frei - sta alt, som dei kan vin - na, Dei
 De prø - ve alt, hvad de kan vin - de, de
 Ha, wie sie schuf - ten und sich schin - den zu

san - ka alt, som dei kan fin - na;
 sam - le alt, hvad de kan fin - de.
 raf - sen Al - les und zu fin - den.

Ja dei lei - ta, - ja dei lei - ta Et - ter
 Ja de sø - ge, ja de sø ge, hvordan
 Wie sie lau - fen, wie sie lau - fen, um Ge -

con Sed.
f
p
cresc.
f
p
cresc.

alt det, som Vinnin-gar kan hei - ta.
 bedst de kan de-res Vel-stand ø - ge.
win-ne zu schich-ten in Hau-fen!

f *a tempo*

Dei gra-va,-dei gra-va I Berg og i Myr, ja dei gra - va;
 De gra-ve, de gra-ve i Bjærg og i Mark, ja de gra - ve.
Sie graben, sie gra-ben, um Schät-ze zu ha-ben, sie gra - ben.

f *ben marcato*

Dei byg-ja,-dei byg-ja Paa Hus og paa Veg og paa Bryg -
 De byg-ge, de byg-ge paa Hus og paaVej og paa Bryg -
Sie bau-en, sie bau-en auf Brücken und We-gen und Au -

ja. All Jor - di, trur eg, dei vil jam - na, All
 ge. De alt vil med Jor-den nok jæv - ne, og
 en. *Es wird, wenn sie's wei-ter so trei - ben* *Kein*

Mal - men, trur eg, dei vil sam - na; Ja dei em - na, - ja dei
 Sten de paa Sten ej vil lev - ne. Ja de hi - ge, ja de
 Stein auf dem an - dren mehr blei - ben. Ja, sie trachten und

em - na Paa so mangt, som eg in - kje veit aa nem - na.
 hi - ge me - get høj - e - re, end jeg her kan si - ge.
 tich - ten, was mein Mund nicht ver - mag zu be - rich - ten.

Dei kap - past, dei kap - past som Hun - den om Bei - ni dei
 De kap - pes, de kap - pes, som Hun - de om Kød - ben de
 Sie schnappen, sie schnappen wie Hun - de den Hap - pen, sie

nap - - past; Dei stum - la, dei sum - la, Som Mau - ren um Tu - va dei
 nap - - pes. De stimler, de stimler, som My - rer om Tu - en de
 schnap - - pen. Sie tummeln sich, tummeln wie A - mei - sen, Wes - pen und

tum - - - la. Sin Skatt vil al - le med sig
 vrim - - - ler. En - hver sin Skat vil med sig
 Hum - - - meln. Ein Je - der schleppt hin - weg die

fö - ra I - gje - nom den en - de - lau - se Rö - ra; Til dei stu - pa,
 fø - re i - gjen - nem det en - de - lø - se Rø - re, til de snub - ler,
 Beu - te Durch al - le die dicht - gæ - drängten Læu - te Bis sie fal - len,

- til dei stu - pa, Og til an - dre kjem i Sta - den til aa krju - pa.
 til de snub - ler, og de an - dre tar Ge - vin - sten u - den Skrup - ler.
 bis sie fal - len und das Beu - te - gut gæ - langt in an - drs Kral - len.

Vantru, tvil og tunga tankar.

Ivar Mortenson.

Mistro, Tvivl og tunge Tanker. Mistraun, Zweifel und Bedenken.

Christian Sinding, Op. 55. X.

Tempo di marcia.

Van-tru, tvil og tun - ge tan - kar sky - nar eg meg in - kje paa; li - ti grö - da
 Mis-tro, Tvivl og tun - ge Tan - ker, det jeg ej forstaarmig paa; li - den Grø - de
Misstraun, Zweifel und Beden-ken, Die sind meine Sa-che nicht. Weil sie nicht zum

visst dei sankar, in - kje framgangmundei faa. Van - tru, tvil i des - se ti - der -
 de kunsanker, og meddem vi in - tet naa. Mis - tro, Tvivl i dis - se Ti - der -
Glück mich lenken, Leist' ich gern darauf Ver - zicht. Wer nimmt wohl in die - sen Zei - ten.

kven kan gi seg inn paa slikt? Liv-sens flaum i al - le ti - der! Li - vet er det fag - rast'
 hvem kan gi' sig af med sligt? Li - vet jo til al - le Ti - der er et underdejlgt
Zwei - fel, Miss - traun sich zum Ziel? Le - ben ist, wer will's be - streiten, Stets das wundervollste

dikt. Sæ - le me, som no fær li - va! Sæl kvarden som ei - nast trur;
 Digt. Gud - ske-lov jeg er i Li-vel Man skal ba - re sto - le trygt,
 Spiel. Gott sei Dank! Ich darf noch le-ben Und ich ha - be frisch Ver - traun.

han eig magti som kan dri - va voks - ter fram i nord og sør.
 det kan Kæmpekraftos gi - ve, fø - re gjennemtyndt og tykt.
 Das kann rechten Mut uns gæ - - - ben, Uns durch Dick und Dünn zu haun.

Fram-tid in - gen an - nan ei - ger, det skal dei velsnart faa sjaa. Andre træ - lar
 Den, for hvem ej Tviv - lengjælder, ham skal Fremtid hø - re til. Mens de an - dre
 Zu - kunft ist uns so zu ei - gen, und kein Zweifel kommt uns an. Mö - gen Knech - te

som paa lei - ge, fri - kar ei - nast han mun gaa.
 taal - somt træller, hangaar frit hvorhen han vil.
 schlaff sich zai - gen, Allzeit mu - tig ist der Mann.

Modersmaalet.

E. B.

Modersmaalet.

Muttersprache.

Non troppo lento.

Christian Sinding, Op.55. XI.

Mo - der er eit hei - lagt ord, hjar - tat kjært aa
 Mo - ders - maal er be - ste arv, mor oss kun - de
 Mo - der er et hel - ligt Ord, fry - de - fuldt at
 Mo - ders - maal - den bed - ste Skat, Mor os kun - de
Mut - ter ist ein hei - lig Wort, Dem wir se - lig
Mut - ter - spra - che - reich - ster Schatz, Den die Mut - ter

höy - ra, lei - kar al - le folk paa jord sælt i hug og öy - ra.
 gi - va. Me - dan man - ge min - ne kvarv, hen - nar ord vil li - va:
 hø - re, Trøst for hver en Sjæl paa Jord, sødt for hvert et Ø - re.
 gi - vel Mangt et Min - de svin - der brat, hen - des frisk vil bli - ve,
lau - schen, Ist dem Her - zen Trost und Hort, Nicht mit Gold zu tau - schen.
spen - det. Manch Ge - den - ken raumt den Platz, Dies wird nie ent - wen - det.

Kvar, som mo - ders namn hev lært, vil og hal - da dyrt og kjært mo - ders
 fraa ho ved di vog - ga song, til ho deg den sid - ste gong
 Mo - dersNavntrods Li - vetsGang, har sin gam - le var - me Klang Mo - ders
 fra hun ved din Vug - ge sang, til hun dig den sid - ste Gang
Wem noch Mut - ter's Na - me tönt, Des - sen Le - ben bleibt ver - schön't, Ihr
Mut - ter - sprach'ist Wis - gen - sang Und auf Dei - nem letz - ten Gang

ord og min - ne. döy - an - de vel - sig - ned.
 Ord og Min - de. dø - en - de vel - sig - ned.
 gilt sijn Gs - den - ken. Gönnt _____ sie Dir den Se - gen.

Kom daa, lat oss al - le mann rei - sa mo - ders - maa - let, lyf - ta kvar so
 Kom da, lad os al - le Mand hyl - de Mo - ders - maa - let, høj - ne det, saa
 Da - rum lasst uns al - le - sammt Ihr Pa - nier er - grei - fen Und von ho - hem

godt me kann, sli - pa det som staa - let! Mil - lom al - le folk paa jord
 godt vi kan, sli - be det som Staa - let! Al - le Fol - ke - slag paa Jord
 Muth ent - flammt, Lasst ihr Schwert uns schlei - fen. An - der Mut - ter - spra - che Mund

dy - re var dei mo - ders - ord. Lat _____ og oss det san - na!
 hæn - ge ved det Mo - der - ord. Lad _____ og os det el - ske!
 Hängt der gan - ze Er - den - rund. Lasst _____ auch uns sie lie - ben!

Federalandssong aat Ungdomen.

Anders Hovden.

Fædrelandssang til Ungdommen.

Vaterländisches Lied für die Jugend.

Christian Sinding, Op. 55. XII.

Maestoso.

1. Hei - lag, hei - lag er fe - ders jord! me traar, med vort blod i
 2. Nok og len - ge vaar heim - hug seig og ving - la og veik - na
 3. Vænt er No - rig um fjell og fjord og fan - gar vaar hei - te
 4. Heim-att til far og heim - att til mor, og heim - att til fe - dra -
 1. Hel - lig er du, vor Fæ - dre - jord! Vi læn - ges med vort Blod i
 2. Læn - ge nok var vor Hjem - sans veg og tru - ed med helt at
 3. Skønt er Nor - ge med Fjeld og Fjord, det bed - ste Hjem vi kan
 4. Hjem-ad til Far og hjem - ad til Mor, det dra - ger med Mund og
 1. Hei - lig bist Du, mein Va - ter - land! Wir seh - nen uns mit heis - sem
 2. Wie sich dehnt der Weg zum Sieg: Von Tod und Ge - fahr ge -
 3. Heil der Hei - mat mit Fels und Strand! Kein Heim ist so schön, so
 4. Dort, wo der El - tern wohn - li - cher Ort, zieht hin uns der Lie - be

brand, heim - att til far og heim - att til mor og
 av, lell vaart No-rig med vel - de steig so
 traar. Od - lar, ad-lar me den - ne jord fraa
 land! Heim - att til maa - lets malm og ord som
 Brand, hjem - ad til Far og hjem - ad til Mor og
 dø, til vort Nor-ge med Væl - de steg saa
 faa; elsk da den-ne vor Fæ - dre-jord fra
 Haand, hjem - ad til Maa - lets Malm - klangs-Ord, som
 Blut, Dort - hin wo uns - re Wie - ge stand, wo
 schreckt, Glor - reich em - por doch Nor - we - gen stieg, von
 gut. Lie - be voll Glut Dein Va - ter - land mit
 Hand, Hin zu der Spra - che s - her - nen Wort, des

heim - att til fe - dra - land!
 bjart er det vrei - de hav,
 Kö - len til baa - ra blaa.
 hy - ser vaar fe - dra = and!
 hjem til vort Fæ - dre - land!
 brat af den braad - ne Sø.
 Kø - len til Bøl - gen blaa.
 skær - mer vor Fæ - dre - Aand.
wir in treu - er El - tern Hut,
bran - den - der Flut be - leckt.
Glet - scher und blau - er Flut.
nor - di - schen Gei - stes Pfand.

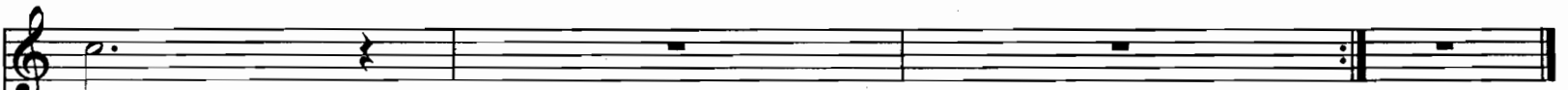
Her av den gam - le, heim - li - ge
 tin - dar - ne blenk - te, bre - dar - ne
 Lei - di er klaar, og hug - maa - li
 Her hev' me gror aat ev - na og
 Her blandt de gam - le sne - klæd - te
 Tin - der - ne blin - ke, El - ve - ne
 Kur - sen er klar, vi al - le skal
 Her stod vor Vuggeblandtsneklædte
Hier wie aus al - ten hei - li - gen
Blin - ken - de Gip - fel, Wäl - len ge -
Klar ist der Curs, den tap - fer wir
Ju - gend, ge - zeugt un - ter sneei - gen

grun - nen
 bra - ga,
 vaa - ra
 du - gen,
 Tin - der
 bru - se,
 føl - ge,
 Tin - der,
 Bron - nen
 brau - se,
 hal - ten,
 Zin - nen,

fe - der - nes heil - hu - ga man - dom er run - nen,
 fos - sar - ne du - ra og sko - gar - ne sva - ga;
 stem - mer som sol - fyll - te segl y - ver baa - ra,
 sol - ren - nings song gje - nom mo - det og hu - gen,
 Fæ - dre - nes Manddom har skabt vo - re Min - der,
 Fos - ser - ne bul - dre, og Sko - ve - ne su - se,
 hejs da de sol - fyld - te Sejl o - ver Bøl - gel
 Ung - dom, vaagn op, thi nu So - len op - rin - der.
ist uns - rer Alt - vä - ter Mannheit ge - ron - nen,
Don - nern - de Stür - ze, Wäl - der - ge - sau - se!
Lasst uns die son - ni - gen Se - gel ent - fal - ten!
Ju - gend, wach auf! Denn der Tag will be - gin - nen,

her vert han fun - nen du - gen, som ev - lar det, fe - der - ne
 nord - rö - na sa - ga kvad os i öy - ro dei daad - sto - re
 smi - let og taa - ra glit - rer som dogg y - ver bryd - dan - de
 ung - dom - men tru - gen vak - nar og spreng - jer dei fra - man - de
 alt, hvad som bin - der os til den fæ - dre - ne Fjeld - mark og
 Min - det, de hu - se, spi - rer i Sjø - len som Stor - daa - dens
 Taa - ren, vi døl - ge, glit - rer som Dugg o - ver spi - ren - de
 Taa - ger - ne svin - der; rejs dig og spræng hvert et hæg - men - de
 und was mit Won - nen uns knüpft an der Ah - nen hei - mi - schen
 Drin - nen zu Hau - se der Vor - zeit Hauch, der Gross - tha - ten
 Lei - dens - ge - wal - ten und Thrä - nen bæggt mit männ - li - chem
 Ne - bel ver - rin - nen, Nun spræng' ein je - des hem - men - de

vann.
 krav.
 straa.
 band.
 Strand.
 Frø.
 Straa.
 Baand.
 Strand.
 weckt.
 Muth.
 Band.

ROMANCIER OG SANGE

AF

CHRISTIAN SINDING.

- Op. 4. Ranker og Roser af H. Drachmann. Dansk og tysk Tekst.
- Nr. 1. Jeg bærer den Hat, som jeg vil.
- 2. Fagre Nat med Blomsterdrømme.
- 3. Ad kendte Veje: O hvor hvert Fjed dog er gammeltungt.
- 4. Sakuntala: Jeg kunde for Længsel ej sove.
- 5. Choral: Den blomstrende Sommer blev kædet til Høst.
- 6. Frejdigt flyver den unge Fugl.
- Op. 8. Seks Sange til Tekster af H. Drachmann.
- Nr. 1. Luften sitred, da Solen gik ned.
- 2. Paa Stranden skælver ej det mindste Blad.
- 3. Vi lo jo før saa længe.
- 4. Jeg hører i Natten fra stille Skove et Raab.
- 5. Kun af den sagtne Dønning.
- 6. Som Ingen har Ord for Nattens Skønhed.
- Op. 13. Digte af „Sangenes Bog“ af H. Drachmann. Dansk og tysk Tekst.
- Nr. 1. O Mo'r, vor gamle Mo'r.
- 2. Støvskyer stiger for hvert et Skridt.
- 3. Da Maanen stod bag Skyer.
- Digte fra Levanten.
- Nr. 1. Tro: De klamres indenfor Islam.
- 2. Bosphorus din Bølge sukker.
- 3. Frygteligt, naar vi vil tænke.
- 4. Ofte du sang for de Andre.
- Nirwana: Der leger en Sang gennem Luften.
Der er paa Fjældenes de høje Vidder.
Der gives Stjerner.
- Op. 28. Symra (Anemone). En Tylft Viser og Rim. Norsk, dansk og tysk Tekst.
- Kom med Sange. Lykkelig den, hvis unge Bryst Somrens Tid Anemonen spaar. Jeg har forsøgt det. De gamle Fjælde. Tanker. Savn. Elskovslængsel. Livet. Enhver tilpas kan man ikke. Se mange Mennesker er saa søre. Der falder Blade i alle Skove.
- Særskilt: Livet: Hjemme er baade godt og slet.
Efterstev: Enhver tilpas kan man ikke Folkeudgave (Per Winge).
- Op. 36. Fra Vaar til Høst, Digte af N. Coilett Vogt. Norsk og tysk Tekst.
- Nr. 1. Sid ikke i Skyggen af de kolde Aar.
- 2. Det var engang i de fjerne Tider.
- 3. Og der gik Dage.
- 4. Dog hvad var Verden.
- 5. Ungdom, Skønhed.
- 6. Sindet sødmefyldt og ungt.
- 7. Det er Sommerkvæld som da.
- 8. Det unge brusende Foraar.
- 9. Alt var Dig.
- 10. I en syg Stund: Tag Livets Kors og bær det.
- Op. 40. Strængeleg, Digte af Ivar Mortensen. Norsk, dansk, og tysk Tekst.
- Paa den første Stræng.
- Nr. 1. Ud over Nakken det gule Haaret.
- 2. Her er saa tungt og jeg ej forstaar mig.
- 3. Aa, jeg har vandret med dig saa længe.
- 4. Jeg gaar og grunder paa andre Aaret.
- Paa den anden Stræng.
- Nr. 1. Nu maa min Glæde vel være Slut.
- 2. Naar Solen varmt sig mod Jorden sænker.
- 3. Jeg vil dig ej elske.
- 4. De siger, naar Tiden skrider.
- Paa Understrængen.
Du Mor, som ene hjemme gaar.
- Paa den tredje Stræng.
- Nr. 1. Ikke Tanker, som flyver.
- 2. En Rype ifra Vidden.
- 3. Signe hedder Pigen min.
- 4. Jeg synes det er saa langsomt.
- 5. Jeg trænger ej Lyset tænde.
- Op. 50. Danske Viser og Sange. Dansk og tysk Tekst.
- Grevinde Grethe synger i „Sulamiths Have“ (Carl Ewald).
- Nr. 1. Det var sig den lille Høne.
- 2. Flyver en bange Fugl af Lund.
- 3. Syv Bægere for Skjalden.
- 4. Piger syv.
- 5. Den Jomfru gik i Valmu-Vang.
- 6. Valmu i Vange, er du saa rød.
- Fru Adelheid synger Lenore-Sangene i „Den gamle Stue“ (Carl Ewald).
- Nr. 7. Lenore, Dagen er grim og graa.
- 8. Lenore, mit Hjerte er tungt.
- 9. Naar Døden kommer.
- 10. Det strideste Vand, jeg i Verden saa.
- Dyveke synger „Hos Sigbrit“ (Edvard Brandes).
- Nr. 11. Herrens Moder høje, milde.
- 12. Kong Artus drager i Leding ud.
- 13. Hundred' jærnkædte Mænd (Holger Drachmann).
- 14. Tabula Rasa (Rent Bord): Jeg havde læst saa mange Bind (Svend Trøst).
- Op. 55. Sylvelin og andre Viser. Norsk, dansk og tysk Tekst.
- Nr. 1. Sylvelin: Aa, Sylvelin, Gud dig signe (Vekle Veslie)
- 2. Mit Hjerte: Mit Hjerte har været i Livets Strid (A. O. Vinje).
- 3. Du Skog, som bøjer dig imod (A. O. Vinje).
- 4. Tilbageblik paa Livet: Jeg tænker paa den Tid (A. O. Vinje).
- 5. Led efter Livet og lev det (L. Eskeland).
- 6. Det gaar tilbage: Skoven blegner hist paa Fjeldet (Sigurd Telnes).
- Op. 55. Sylvelin og andre Viser.
- Nr. 7. De siger nu, Verden skal være saa ond (Ivar Aasen).
- 8. Den Sorg, der bitrest svider (Ivar Aasen).
- 9. Ude i Verden: De trælle, de trælle fra Morgens til Kvæld (Ivar Aasen).
- 10. Mistro, Tviøl og tunge Tanker (Ivar Mortenson).
- 11. Modersmaalet: Moder er et helligt Ord (E. B.).
- 12. Fædrelandssang til Ungdommen: Hellig er du, vor Fædrejord (Anders Hovden).
- Op. 57. Nemt, Frouwe, disen Kranz und andre Gedichte von Otto Julius Bierbaum.
- Nr. 1. Nemt, Frouwe, disen Kranz: Auf Scharfenberg in Sommerglanz.
- 2. Ritter raet dem Knappen dies: Sitz im Sattel, reite.
- 3. Tanzlied: Es ist ein Reihengeschlungen
- 4. Dem Tage: Breit hängt vom Himmel die Fahne.
- 5. Das ist der Zeiten Unterschied.
- 6. Ein Pfingstlied: Den Maien führ ich an meiner Hand.
- 7. Trinke Wein, mein Kind.
- 8. Traum durch die Dämmerung: Weite Wiesen im Dämmergrau.
- 9. Schlagende Herzen: Ueber Wiesen und Felder ein Knabe ging.
- 10. Letzter Wunsch: Dass Deine Hand auf meiner Stirne liegt.
- 11. Schmied Schmerz: Der Schmerz ist ein Schmied.
- 12. Alb: So bebe bange.
- 13. Des Narren Regenlied: Regenöde, regenöde.
- 14. Aus der Ferne in der Nacht: Wenn im braunen Hafen.
- Op. 64. Roland zu Bremen und andre Gedichte von Friedrich Rückert.
- Nr. 1. Roland zu Bremen: Roland, der Ries'.
- 2. Beschwichtigter Zweifel: Über meinen eignen Kopf.
- 3. Thöricht, wer im Paradies kann wohnen.
- 4. Schmach tend vor Liebe heute zu sterben.
- 5. Götter! keine frostige Ewigkeit.
- 6. Und wenn in ihrem Liebesglanz erlischt die letzte Rose.
- 7. Meine Töne, still und heiter, zu den Liebsten steigt hinan.
- 8. Triolet: Einen Kreuzer gäb' ich hin.
- 9. Am Rhein und am Main und am Neckar ist's schön.
- 10. Gieb den Kuss mir nur heute; ob Du morgen es kannst, wer weiss.

FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG. KJØBENHAVN & LEIPZIG.

CHRISTIAN SINDING.

Orchester.

- Op. 42. Rondo infinito.
Partitur und Stimmen.

Violine mit Orchester.

- Op. 45. Konzert in A-Dur.
Partitur und Stimmen.
Ausgabe für Violine mit Klavier.
- Op. 46. Legende in B-Dur.
Partitur und Stimmen.
Principalst. mit 2tem Klavier.

Klavier mit Orchester.

- Op. 6. Konzert in Des-Dur.
Partitur und Stimmen.
Principalst. mit 2tem Klavier.

Kammermusik.

- Op. 5. Quintett in E-moll für Klavier, 2 Violinen, Bratsche und Violoncell.
- Op. 9. Romanze in E-moll für Violine und Klavier.
- Op. 12. Sonate in C-Dur für Violine und Klavier.
- Op. 14. Suite in F-Dur für Violine und Klavier.
- Op. 23. Trio in D-Dur für Klavier, Violine und Violoncell.
- Op. 43. Quatre morceaux pour violon et piano.
No. 1. Prélude.
- 2. Ballade.
- 3. Berceuse.
- 4. Fête.

- Op. 51. Suite in G-Dur für Violine u. Klavier.

2 Klaviere zu 4 Händen.

- Op. 2. Variationen in Es-moll.
- Op. 41. Zwei Duette.
No. 1. Andante.
- 2. Deciso ma non troppo Allegro.

Klavier zu 4 Händen.

- Op. 5. Quintett in E-moll übertragen von Otto Singer.

Klavier solo.

- Op. 3. Suite
Prélude. Courante. Sarabande. Gavotte.
Presto.
- Op. 7. Studien.
- Op. 44. Fünfzehn Capricen.
Heft 1. 2. 3. 4. 5.
- Op. 48. Burlesques.
Heft 1. No. 1. Burlesque.
- 2. Plaisanterie.
- 3. Bagatelle.
Heft 2. No. 4. Coquetterie.
- 5. Étude melodique.
- 6. Arlequinade.
- Op. 49. Sechs Klavierstücke.
Heft 1. No. 1. Präludium.
- 2. A la Menuetto.
- 3. Concert-Etude.
Heft 2. No. 4. Humoreske.
- 5. Arabeske.
- 6. Pittoreske.

Lieder für drei Frauenstimmen.

- Op. 47. Lieder — Sänge.
No. 1. Wogensang — Belgernes Sang.
- 2. Wir lasen ja Alle zur Zeit, da wir klein — Vi læste jo Alle, den Gang vi var smaa.
- 3. Unglücklich ist der, so sein Grab bestellt — Ulykkelig den, som i Døden gaar.
- 4. Hier sind Flöten, Violinen — Her er Fløiter, Violiner.

Lieder für eine Singstimme.

(Sänge)

- Op. 4. Ranken und Rosen — Ranker og Roser af Holger Drachmann.
- No. 1. Ich trage den Hut — Jeg bærer den Hat.
- 2. Wonnige Nacht — Fagre Nat.
- 3. Herbst — Ad kjendte Veje.
- 4. Sakuntala.
- 5. Choral.
- 6. Fröhlich der junge Vogel fliegt — Frejdigt flyver den unge Fugl.
= Komplet. — Einzeln. =
- Op. 6. 6 Sänge til Tekster af H. Drachmann.
- No. 1. Luften sitred, da Solen gik ned.
- 2. Paa Stranden skælver ej det mindste Blad.
- 3. Vi lo jo før saa længe.
- 4. Jeg hører i Natten fra stille Skove et Raab.
- 5. Kun af den sagtnende Dønning.
- 6. Som Ingen har Ord for Nattens Skønhed.
= Komplet. =
- Op. 13. Buch der Lieder — Digte af Sangenes Bog af Holger Drachmann.
Weg-Psalmen — Landevejs Psalmer.
No. 1. Allmutter, gut und gross — O Mo'r, vor gamle Mo'r!
- 2. Staubwolken steigen — Støvsyken stiger.
- 3. Als hoch der Vollmond — Da Maanen stod.
Lieder aus der Levante — Digte fra Levanten.
No. 1. Glaube — Tro.
- 2. Bosphorus! Du hebst — Bosphorus! din Bølge.
- 3. Furchtbar ist es, wenn wir denken — Frygteligt, naar vi vil tænke.
- 4. Oft sangst du Lieder für Andre — Ofte du sang for de Andre.
Nirwana.
Es waltet oben auf den hohen Fjellen — Der er paa Fjeldenes de høje Vidder.
Es gibt Gestirne — Der gives Stjerner.
= Einzeln. =
- Op. 28. Symra — Windrosa. Ein Zwölfer Lieder und Reime.
No. 1. Bring' uns Lieder — Kom med Sange
- 2. Glücklich wär' Der — Lykkelig den, hvis unge Bryst.
- 3. Windros'-Läuten des Sommers Nah'n — Somrens Tid Anemonen spaar.
- 4. Ich hab' versucht es — Jeg har forsøgt det.
- 5. Die alten Fjeide — De gamle Fjælde.
- 6. Der Sinn — Tanker.
- 7. Ersehnt — Savn.
- 8. Liebesschnen — Elskovslængsel.
- 9. Das Leben — Livet.
- 10. Kannst »Recht es allen« — Enhver tilpas kan man ikke.
- 11. Die Leute haben manche Grillen — Se mange Mennesker er saa sære.
- 12. S'giebt dürre Blätter in jedem Walde — Der falder Blade i alle Skove.
= Komplet — Einzeln No. 9 und 10. =
- Op. 36. Vom Lenz zum Herbst — Fra Vaar til Høst, Digte af N. Collett Vogt.
No. 1. Rast nimmer — Sid ikke.
- 2. Es war einmal — Det var engang.
- 3. Es gingen Tage — Og der gik Dage.
- 4. Doch was galt Welt mir — Dog hvad var Verden.
- 5. Jugend, Schönheit! — Ungdom, Skønhed!
- Op. 36. Vom Lenz zum Herbst — Fra Vaar til Høst, Digte af N. Collett Vogt.
No. 6. Herze wonnevoll und jung — Sindet sødmevldt og ungt.

- No. 7. Wieder Sommerabend lacht — Det er Sommerkvæld som da.
- 8. Der junge, brausende Frühlings — Det unge brusende Foraar.
- 9. Du mein All — Alt var Dig.
- 10. Schwere Stunden — I en syg Stund.
= Komplet — Einzeln. =

- Op. 40. Saitenspiel — Strøngeleg, Digte af Ivar Mortenson.

Auf der ersten Saite — Paa den første Stræng.

- No. 1. Die güldnen Haare den Hals umwallen — Ud over Nakken det gule Haaret
- 2. Ich weiss das Räthsel nicht zu ergründen — Her'er saa tungt og jeg ej forstaa mig.
- 3. Du gabst beim Wandern mir treu Geleite — Aa, jeg har vandret med dig saa længe.
- 4. Zwei lange Jahre ich geh und denke — Jeg gaar' og grunder paa andre Aaret.

Auf der zweiten Saite — Paa den anden Stræng.

- No. 1. Nun darf ich länger vergnügt nicht sein — Nu maa min Glæde vel være slut.
- 2. Wenn Sonne warm sich zur Erde senket — Naar Solen varmt sig mod Jorden sænker.
- 3. Ich will dich nicht lieben — Jeg vil dig ej elske.
- 4. Man sagt wohl, dass Zukunft — De siger, naar Tiden skrider.

Auf der Untersaite — Paa den tredje Stræng.

Daheim bist Mutter du allein — Du Mor, som ene hjemme gaar.

Auf der dritten Saite — Paa den tredje Stræng.

- No. 1. Keine Träume, die fliegen — Ikke Tanker, som flyver.
- 2. Ein Schneehuhn aus der Haide — En Rype ifra Vidden.
- 3. Signe heisst das Mädel mein — Signe hedder Pigen min.
- 4. Mir däuchet, die Zeit geh langsam — Jeg synes det er saa langsomt.
- 5. Nicht brauch ich ein Licht zu entzünden — Jeg trænger ej Lyset tænde
= Komplet. =

- Op. 50. Dänische Weisen und Lieder — Danske Viser og Sange.

- No. 1. S'war mal eine kleine Henne — Det var sig den lille Høne.
- 2. Flicht auch ein Vöglein bang den Hain — Flyver en bange Fugl af Lund.
- 3. Sieb'n Becher für den Skalden — Syv Bægere for Skjalden.
- 4. Sieben sinds — Piger syv.
- 5. Die Jungfrau ging zum Mohn am Hang — Den Jomfru gik i Valmu-Vang.
- 6. Mohnblum am Hang — Valmu i Vange.
- 7. Lenore, der Tag ist grau und bang — Lenore, Dagen er grum og graa.
- 8. Lenore, mein Herz ist schwer — Lenore, mit Hjærte er tungt.
- 9. Und kommt der Tod einst — Naar Døden kommer.
- 10. Die wildesten Wogen — Det strideste Vand (Cordts Søn.)
- 11. Gottesmutter hohe, helle — Herrens Moder, høje, milde.
- 12. Herr Artus muss in den Kampf hinaus — Kong Artus drager i Leding ud.
- 13. Hundert Eisenbewehrte — Hundred jærnkledte Mænd.
- 14. Tabula Rasa (Reiner Tisch) — Tabula Rasa (Rent Bord.)